

Η Ζωή και η διδασκαλία του Σωκράτη

Ο Σωκράτης έζησε στην Αθήνα από το [469 π.Χ.](#) έως το [399 π.Χ.](#) και ήταν

[Έλληνας](#)
[Αθηναίος](#)
[φιλόσοφος](#)

Πατέρας του ήταν ο [Σωφρονίσκος](#), ο οποίος ήταν λιθοξόος και μητέρα του ήταν η Φαιναρέτη η οποία ήταν μαία. Γεννήθηκε στο δήμο της Αλωπεκής. Παντρεύτηκε σε μεγάλη ηλικία την [Ξανθίππη](#).

Στα 17 του χρόνια γνώρισε το φιλόσοφο [Αρχέλαο](#), που του μετέδωσε το πάθος για τη φιλοσοφία και τον έπεισε να αφιερωθεί σ' αυτήν.

Πέρασε τη ζωή του στις αγορές και τους δρόμους της Αθήνας και θεωρούσε ότι η ενασχόληση με τα χωράφια και τα δέντρα δεν μπορούσε να του προσφέρει τίποτα.

Στις φιλοσοφικές του έρευνες τον παρακολουθούσαν πολλοί, κυρίως νέοι και σχηματίστηκε γύρω του ένας όμιλος, που δεν αποτελούσε όμως σχολή, γιατί ο Σωκράτης δε δίδαξε συστηματικά, αλλά διαλεγόταν σε κάθε σημείο της πόλης, με ανθρώπους κάθε κοινωνικής τάξης. Σε αντίθεση με τους σοφιστές δεν έπαιρνε χρήματα από τους μαθητές του.

Οι γνωστότεροι μαθητές του ήταν ο [Πλάτωνας](#) και ο [Αντισθένης](#) στην Αθήνα, ο

[Ευκλείδης](#)
και ο [Αρίστιππος](#)

. [Στοιχεία](#) για την ζωή του έχουμε από τον

[Πλάτων](#), τον ιστορικό

Ξενοφών

τα, το φιλόσοφο Αριστοτέλη και τον Αριστοφάνη.

Σημαντικά διδάγματα από τη διδασκαλία του Σωκράτη

Ο Σωκράτης πίστευε ότι η αυτογνωσία ήταν επαρκής για να ζήσει κανείς μια καλή ζωή. Ταύτιζε τη γνώση με την αρετή.

Επίσης παρότρυνε τους ανθρώπους να “νοιαστούν για την ψυχή τους, να γνωρίσουν τον εαυτό τους, γιατί άπαξ και μάθουμε τους εαυτούς μας μπορεί και να αρχίσουμε να νοιαζόμαστε για αυτούς”.

Το σημαντικότερο επίτευγμα της Σωκρατικής διδασκαλίας ήταν η Σωκρατική ή μαιευτική μέθοδος, κατά την οποία ο Σωκράτης κατά τις συζητήσεις του προσποιούμενος την πλήρη άγνοια για το θέμα που συζητούσε κάθε φορά, προσπαθούσε μέσα από ερωτήσεις να εκμαιεύσει την αλήθεια από το συνομιλητή του.

Ο Θάνατος του Σωκράτη

Ο Σωκράτης δικάστηκε και κρίθηκε ένοχος με θανατική ποινή. Αυτοκτόνησε πίνοντας κώ νειο προτιμώντας το από το να δραπετεύσει για άλλη πόλη. Στον Κρίτωνα αναφέρει ότι ένας άντρας στην ηλικία του (70 ετών όταν πέθανε) δε θα έπρεπε να δυσαρεστείται που ο θάνατος πλησιάζει κι ότι αυτό που θα έπρεπε να έχει αξία δεν είναι απλά η ζωή, αλλά η καλή ζωή.